

For det andet: Kan ministeren være enig i min påstand om, at så snart det går fra en irettesættelse eller en restriktiv straf til det, som ministeren selv kalder vold, så eksisterer revselsesretten overhovedet ikke i Danmark og kan derfor ikke afskaffes. Er det rigtigt forstået?

Frank Dahlgaard (KF):

Ministeren taler om vold mod børn, men egentlig vold og det at slå et barn voldsomt er jo allerede i dag forbudt. Kan ministeren bekræfte eller afkræfte det? Er det ikke allerede i dag forbudt at udøve vold mod andre, herunder også ens egne børn? Og det er vel ikke det, der er tale om.

Men er ministeren bevidst om, at en egentlig afskaffelse af revselsesretten kan indebære, at man kriminaliserer forholdet mellem børn og forældre, for der kan jo ske det, som skete i Sverige, da man indførte forbudet mod revselse dér: Børn anmeldte deres forældre til politiet, men et døgn senere fortrød de det og trak anmeldelsen tilbage; men det gjaldt ikke, så faderen fik fingrene i maskineriet og en betinget dom.

Sådan noget hviler over børnene resten af deres liv. Mener ministeren ikke, at det er betænkeligt?

Villy Søvnald (SF):

Jeg har et spørgsmål til ministeren, for jeg synes, at man fra den borgerlige side skal være opmærksom på, at revselsesretten jo har været under udvikling. I 1921 afskaffede vi f.eks. ægtefællers ret til at revse hinanden, og det gjorde vi ved en lovændring på det tidspunkt, og jeg vil altså spørge justitsministeren, om det har givet anledning til et stigende antal sager i Justitsministeriet, hvor man oplever angiveri ægtefæller imellem, for hvis ikke det har det, synes jeg, meget af argumentationen i de forrige spørgsmål faldt.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Til fru Pia Kjærsgaard vil jeg sige, at revselsesretten jo er et begreb, der bliver brugt på en mere eller mindre folkelig måde, for allerede i 1986, da Folketinget behandlede myndighedslovens bestemmelser, blev der konkluderet fra Folketingets talerstol, at nu var revselsesretten afskaffet, men ikke desto mindre hævder fru Pia Kjærsgaard jo nu, at revselsesretten stadig eksisterer.

Det er altså den retsikkerhed, der har været standende i Danmark siden den seneste behandling af det spørgsmål her i Folketinget: Er der et straffrit område, hvor forældre har ret til fysisk at afstraffe deres børn, eller er der det ikke?

Men jeg kan sige, at det er rigtigt, at ved domstolene er der efterhånden udviklet en domspraksis for, at der under fysisk afstraffelse ikke må bruges vold mod børn, hvor der er mærker, eller hvor barnet på anden måde har lidt fysisk skade, og at grænsen for, hvornår domstolene bedømmer det som vold efter straffelovens bestemmelser, er blevet indsnævret.

Og den tilkendegivelse, som jeg er kommet med, går så ud på, at vi skal fjerne den sidste rest af den retsikkerhed, at vi her i Folketinget skal gennemføre det samme, som man har gjort i de øvrige nordiske lande, i øvrigt efter anbefaling af Nordisk Ministerråd, at vi skal gennemføre en ændring af vores myndighedslovsbestemmelser, som fjerner enhver usikkerhed hos forældre, der måske kunne leve i den vildfarelse, at det i Danmark er o.k. at bruge fysisk vold i forbindelse med opdragelse af børn.

Så det er altså en tilkendegivelse om, at jeg vil bede Folketinget om at ændre myndighedslovens bestemmelser i § 2, stk. 2, sådan, at det her bliver præciseret, at forældre også har pligt til at sikre, at deres børnene hverken fysisk eller på anden vis krænkes af forældrene selv.

Det er også et svar på det, som hr. Arne Melchior var inde på, nemlig fortolkningen af begrebet revselsesret.

Til hr. Frank Dahlgaard vil jeg blot sige, at de overvejelser, som hr. Frank Dahlgaard foretog i dag, også blev foretaget, da man i 1967 afskaffede skolelærernes ret til at benytte sig af fysisk afstraffelse. Også dengang var der store bekymringer med hensyn til, om det ville medføre, at mange elever ville indklage deres skolelærere for domstolene, og som hr. Frank Dahlgaard ved, er det jo ikke tilfældet.

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu fik justitsministeren jo lidt hjælp fra SF – eller prøvede i hvert fald at få lidt hjælp fra SF – og det lader det til at ministeren skal have i mange sager, og det synes jeg er sørgeligt.

Men jeg synes, jeg bliver nødt til at gøre justitsministeren opmærksom på, at ministeren fordrejer tingene, for det forhold, der er mellem forældre og børn, kan jo aldrig nogen sinde blive det samme som eksempelvis det, der er tale